

ויזרע יצחק

שנה י"א

<p>פרשת "קדושים" הפטרה: "מחר חדש" כט' ניסן תשע"ט</p>	<p>יוצא לאור ע"י מדרשת "ויזרע יצחק" ע"ש יצחק בן חמו בר אסתר ז"ל</p>	<p>זמני השבת</p> <table border="1"> <tr> <td>ת"א</td> <td>ת"ב</td> <td>ת"ג</td> </tr> <tr> <td>18:52</td> <td>19:00</td> <td>18:42</td> </tr> <tr> <td>20:04</td> <td>20:03</td> <td>19:59</td> </tr> <tr> <td>20:44</td> <td>20:43</td> <td>20:44</td> </tr> </table> <p>פניסה יציאה ב"ת</p>	ת"א	ת"ב	ת"ג	18:52	19:00	18:42	20:04	20:03	19:59	20:44	20:43	20:44
ת"א	ת"ב	ת"ג												
18:52	19:00	18:42												
20:04	20:03	19:59												
20:44	20:43	20:44												

הגיגים לפרשת השבוע

"דבר אל כל עדת בני ישראל. ואמרת אליהם קדושים תהיו" (ויקרא יט' ב)
אומר ה"אלשיך" הקדוש שיש בני אדם התועים מדרך השכל וסבורים שלא כל אחד יכול להגיע אל הקדושה, בחשבם שלצורך ההתקדשות על האדם להיות בעל נשמה זכה וטהורה, ובעל מידות מזוקקות וזכות אבות. ולפי מחשבה זו יוצא שמספר קטן של אנשים בדור יכול להגיע למעלה זו, מחשבה זו גורמת לאדם להתרשל מלעלות בסולם השלמות בתורה ומצות ולהתנהג בחסידות. אלא שלא כך הדבר, ובאמת, אין איש בישראל שלא מסוגל להשיג, אם ירצה, לעלות במעלות התורה והמצוות ולהתבודד בחסידות עד ש"קדוש יאמר לו". זו הסיבה שהקב"ה מורה למשה, "דבר אל כל עדת בני ישראל", כנס את כל העדה ואמור להם "קדושים תהיו", להורות להם שכולם מוכנים ומסוגלים לכך והראיה והטעם לכך היא "כי קדוש אני ה' א-לוקיכם", כלומר, אתם צריכים לדעת ולהאמין שכולכם מוכנים לקדושה, כי הלא קדוש הוא מי שהוא א-לוה של כולכם. כלומר בכל אחד מישראל טמון הפוטנציאל להגיע אל הקדושה ולהידמות לקב"ה והפער הוא רק ברצון ובהכנה המתאימה.

"קדושים תהיו כי קדוש אני" (ויקרא יט' ב)

אומר הרמב"ן שהתורה מצד אחד, מזהירה את האדם שלא יכשל באיסורי עריות ובאכילת המאכלים האסורים ומצד שני היא מתירה לאדם את הביאה של איש באשתו ואכילת בשר ויין ושאר מאכלים, לכאורה, יכול להימצא בעם ישראל בעל תאוה שימצא מקום להיות שטוף בזימת אשתו או שיהיה בין סובאי יין בזוללי בשר, וידבר כרצונו בכל הנבלות, שהרי לא הוזכר האיסור הזה בתורה, יוצא שיכול האדם להיות "נבל ברשות התורה", לפיכך בא הכתוב, לאחר שפרט את האיסורים שאסרה אותם התורה לגמרי, ומצווה בדבר כללי, "קדושים תהיו" שנהיה פרושים גם מן הדברים המותרים ושכל התנהגותנו תהיה במידה הנכונה.

"אישי אמו ואביו תיראו" (ויקרא יט' ג)

ה"ספורנו" טוען שהכתוב בא להורות לאדם שלא יהיה כיבוד ההורים שלו באופן שיהיה לבו גס בהם אף על פי שיכבדם במאכל ובמשתה ובמלבוש כמו שאמרו חז"ל "יש מאכיל לאביו פסיוני וטורדו מן העולם" (קדושין לא). אלא כבודו אליהם יהיה כמו הכבוד שהוא רוחש לאנשים שמבחינתו הם במעלה גבוהה.

"אל תפגו אל האלילים" (ויקרא יט' ד)

מבאר ה"כלי יקר" שסמיכות הפסוק "אל תפנו אל האלילים" לפסוק הבא שאומר "לרצונכם תזבחוהו" בא להורות שלא נהג בזביחה אל ה' כמנהג עובדי האלילים שאינם זוכים לאלוהיהם אלא אם כן הם מקבלים טובה, ותולים זאת בהם כפי שאמר הנביא "על כן יזבח לחרמו, ויקטר למכמתו, כי בהמה שמן חלקו, ומאכלו בריאה" (חבקוק א' טז) כי אין זה זביחה מרצון אלא זוהי זביחה שנובעת מההכרח של קבלת הטובות. באה התורה ומרמזת לנו אתם אל תעשו כן לה' כי אם "לרצונכם תזבחוהו" כאילו שאין לכם שום סיבה המכריחה אתכם לזבוח ושלא תהיה לכם שום כוונה זרה אלא כוונתכם תהייה לעשות נחת רוח לפני הקב"ה, וכל מחשבה זרה נקראת "חוץ לזמנו וחוץ למקומו" כי אין זה מקומו וזמנו ונקרא "מתעסק בקדשים".

נר ה' נשמת אדם" העלון מוקדש לעילוי נשמת כל מתי ישראל ובכללם:

הרה"ג אליהו דרעי זצ"ל בן סוליקה נלב"ע כג' אייר תשע"ז

הרב מאיר אלעזר עטיה בן זוהרה ז"ל נלב"ע ט' אדר ב' תשע"ט

תנצב"ה

מעוניין לקבל את העלון ישירות לתיבת הדוא"ל שלך? שלח מייל לכתובת: Yossef.Benhamo@gmail.com

העלון מיוסד לעילוי נשמת :

חביבה חיה בנימין בת גורג'יה ז"ל

יצחק בנימין בר שורין ז"ל

יצחק בן חמו בר אסתר ז"ל

נלב"ע י"א ניסן תשס"ז

נלב"ע י"ג אדר ב' תשל"ג

נלב"ע י"ג אדר ב' תשס"ה

תנצב"ה

"וכי תזבזו זבזו שלמים לה' לרצונכם תזבזוהו" (ויקרא יט' ה')

מבאר ה"נעם אלימלך" שהתורה מלמדת אותנו שעלינו לזבוח את זבחי היצר הרע כמו זבח השלמים לה', כלומר הזביחה תהייה שלימה וכולה לשם ה'. ופירוש הכתוב "לרצונכם תזבזוהו" הוא שתזבחו את הרצון שלכם, שלא תהיה כוונתכם באכילה למלאות את תאוות נפשכם אלא כל כוונתכם תהיה לעבודת הבורא שיהיה לך כוח ובריאות לעבודתו. וזו הכוונה "ביום זבחכם יאכל", שהזבח כאילו נאכל ממילא, שעיקר כוונתו היא להמשיך את השפעות על ידי אכילתו "וממתרת", רוצה לומר שיקבל את שכרו לעולם הבא על דרך שאמרו חז"ל "היום לעשותם, ולמחר לקבל שכרם" (עירובין כב). "והנותר ביום השלישי", אם תרצה שיוותר לך ליום השלישי, כלומר לזמן משיח צדקנו שנקרא "ביום שלישי" כמו שנאמר "ביום השלישי יקימנו ונחיה לפניו באש ישרף" (הושע ו' ב), צריך אתה לעבוד את הבורא בלהבות אש ובדביקות גדולה.

"לא תקלל זורש" (ויקרא יט' יד')

לפי רבינו בחיי הכתוב מזכיר את ה"חרש" כדי שנלמד מכך קל וחומר, אם אסור לקלל את החרש, שלא שומע כאשר מקללים אותו, קל וחומר שאסור לקלל אדם ששומע את הקללות וכועס או מתבייש. מבאר רבינו בחיי שמטרת האיסור לגרום לאדם להיות "גדור בדבורו" ושלא ירגיל את נפשו בתכונה הרעה הזו. והאיסור אינו מצד זה שחברו שומע את הקללות אלא האיסור הוא מצד עצמו, כך שאם הוא גדור בזה אצל החרש כל שכן שיהיה גדור אצל השומע. לכן הזכיר הכתוב "חרש" והוא בנין אב לכל השאר. מציין רבינו בחיי שדיבר הכתוב בהווה, מציאות בה בני האדם מקללים את החרש ומכשילים את העיור ולא יראים מהם, ועל זה הוסיף הכתוב ואמר "ויראת מא-לקיך" שכל דבר המסור ללב נאמר בו "ויראת מא-לקיך".

"לא תקום ולא תטור את בני עמך, ואהבת לרעך כמוך אג' ה'" (ויקרא יט' יז')

רבינו החיד"א מפרש ב"פני דוד" את הקשר בין שני חלקי הפסוק על פי מה שאמרו חז"ל שכוונת דוד המלך כאשר צוה את שלמה המלך לנקום בשמע' בן גרא ויואב בן צרויה הייתה כדי לתקן את נפשם, שיסבלו בעולם הזה את עונש המיתה ובכך תישאר נפשם מתוקנת לעולם הבא. וזוהי גם מידתו של הקב"ה שמייסר את האדם בייסורים בעולם הזה על מנת למרק את עוונותיו ויישאר נקי לעולם הבא. וזה מה שאמר הכתוב "לא תקום ולא תטור", אבל עם כל זה שאני מצווה אותך "לא תקום ולא תטור", אם מדובר בדבר הנוגע לאהבת נפשו מותר לך לנקום ולנטור כדי לתקן, לכן הוסיף ואמר "ואהבת לרעך כמוך", שמצד אהבתך ורצונך לתקן את נפשו מותר לנקום וליטור ויש בכך מצווה, כי טוב לייסר אותו כדי למרק את עוונותיו, וסיים הכתוב "אני ה'" שכביכול גם הוא, הקב"ה, נוהג כך ומייסר את האדם לטובה כדי לתקן את אשר שיחת.

"ואהבת לרעך כמוך אג' ה'" (ויקרא יט' יז')

מבאר רבי ישראל ה"בעל שם טוב" את הפסוק על פי הנאמר: "ה' שומרך ה' צילך על יד ימינך" (תהילים קכ"א ה') שהכוונה ב"צילך" לומר שהקב"ה הוא כמו צילו של האדם, כמו שהצל של האדם עושה רק מה שהאדם עושה כך גם הקב"ה מתנהג עם אדם כמו שהאדם נוהג כלפי אחרים, אם הוא גומל חסדים ואוהב אפילו כאלה שאינם ראויים לאהבה גם ה' יאהב אותו ואף על פי שאינו ראוי לכך. וזו הכוונה בדברי הכתוב: "ואהבת לרעך" תאהב את חברך ותכבד אותו גם אם לא מגיע לו, משום ש"כמוך אני ה'" אתנהג עמכם כפי שאתה מתנהג עם חבריך.

"בהמתך לא תרביע כלאים" (ויקרא יט' יט')

מבאר ה"צורר המור" שטעם איסור ה"כלאים" הוא לפי מה שכתוב שכל הדברים נבראו במעשה בראשית "למינם" "למינהו" בעניין שלא יהיה ערוב בין הדברים. והכלאים באדם ובבהמה הוא ערוב של מין בשאינו מינו. ולשון "כלאים" הוא מלשון "מניעה" כמו שכתוב "ויכלא העם מהביא" (שמות לו' ו). ו"כלאים" הוא מניעת הכוחות ממה שנבראו. ולכן כמו שצויה הכתוב אצל ישראל, לפי קדושתם, שלא יהיה ביניהם ערוב, אלא אחדות שלימה ואהבה. ולא לשון הרע ונטירה ושנאה. כמו כן צויה הכתוב שלא יזרעו כלאים ולא ילבשו כלאים. משום שהוא ערוב של הכוחות. וסמך גם את הכתוב "ואיש כי ישכב את אשה שכבת זרע והיא שפחה נחרפת לאיש". שזה גם כן מעניין כלאים וערוב זרע במקום שלא צריך.

"ואל בני ישראל תאמר" (ויקרא כ' ב')

אומר ה"אור החיים" הקדוש שהטעם למה שאומר הכתוב: "ואל בני ישראל תאמר". הוא שהכתוב מתכוון להזהיר את כלל עם ישראל שעליהם להרוג את הנותן מזרעו למולך. ואמר זאת בתוספת האות וא"ו, "ואל" לומר שמלבד חיוב שיש על המעביר את בנו למולך יש גם חיוב על כל העם להעניש אותו.

לרפואת כל חולי עמו ישראל ובכללם: אליהו בן חמו בר אסתר

הארות והערות ניתן להפנות לטלפון: 052-3268315 או בדוא"ל: Yossef.Benhamo@gmail.com

גמ"ח "יד יצחק": מבחר תפילין רש"י (ספרדי, אשכנזי, איטר) גמ"ח "בית יצחק": ספרים ל"חנוכת בית" ו"ברית יצחק"

חברת הבקשות "מאיר השחר": לימוד פיוטים ובקשות נוסח מרוקו בהדרכת ע"ה יוסף בן חמו

מדרשת "ויזרע יצחק": שיעור "דף יומי" בהדרכת ע"ה יוסף בן חמו בית כנסת "שבת אחים" נוה גן פ"ת 21:30-20:30

לבירור פרטים ולהשאלה - טלפון: 052-3268315